

KATIE FFORDE, KRÁLOVNÁ ROMANTICKÝCH PRÍBEHOV
A BESTSELLEROVÁ AUTORKA SUNDAY TIMES

Katie Fforde

Vianočné
prekvapenie
a iné príbehy

cappuccino

**Vianočné
prekvapenie**
a iné príbehy

Z anglického originálu:

Katie Fforde: The Christmas Stocking and other stories

Copyright © Katie Fforde Ltd., 2017

Jacket illustration © Jacqueline Bisset

Vydalo vydavateľstvo Verbarium s. r. o., pod značkou Cappuccino,
Bratislava, 2025

Preklad: Silvia Demovičová

Zodpovedná redaktorka: Ildikó Jančo Mészáros

Jazykové redaktorky: Anita Ráczová a Natália Hattalová

Grafická úprava: Kinga Václavová

Tlač: Central Dabasi Nyomda Zrt.

ISBN 978-80-8219-165-6

Katie
Fforde

**Vianočné
prekvapenie
a iné príbehy**

cappuccino

O autorke:

Katie Fforde, kráľovnú romantických príbehov, často označujú za modernú Jane Austenovú. Milujú ju čitateľky na celom svete a jej knihy boli preložené do vyše 20 jazykov. Jej hlavné postavy sú živo a dôveryhodne vykreslené, pretože vychádzajú z jej vlastných skúseností. Sama si vyskúšala mnohé povolania: pracovala v aukčnej sieni, venovala sa výrobe keramiky, rekonštruovala starý nábytok, nazrela do zákulisia zoznamovacích stránok, dokonca sa zúčastnila kurzu na prežitie v divočine.

Zo všetkých profesií ju však najviac baví byť spisovateľkou. Písanie ju naplňa a každý deň jej prináša radosť. Najradšej tvorí romantické príbehy, pretože verí, že láska je tou najlepšou vecou na svete a dopraje všetkým čitateľkám, aby ju vďaka jej príbehom zažili. Spisovateľka žije so svojou rodinou v malebnej oblasti Cotswolds na anglickom vidieku.

Slovenskí fanúšikovia si ju mohli obľúbiť vďaka filmovým spracovaniam, ktoré vysielajú ako domáce, tak aj zahraničné televízne stanice. Autorkine knihy vychádzajú v slovenčine prvýkrát.

Pre Annie a Wilsona
– moje milované psie vnúčatá

Obsah

Veselé Vianoce!	11
Bez psov nie sú Vianoce	79
Vianočná zámena	141
Vianočná víla	209
Vianočné prekvapenie	277
Vianočný sen	333

Veselé
Vianoce!

„Sú to tvoji rodičia, Rupert! Nemohla som povedať nie!“ zvolala Fenella.

„Ty predsa mojich rodičov neznášaš,“ podotkol Rupert.

Fenella si pri pohľade na manželov zdesený výraz vzdychla. Oprela sa o veľký kuchynský stôl stojaci vedľa staromódneho sporáka AGA. V mierne ošumelom, no zato útulnom dome bola v zime kuchyňa stredobodom života Gainsboroughovcov. Bola to Fenellina najobľúbenejšia miestnosť, len nedávno sem nainštalovali novú piecku na drevo. Hrejivú atmosféru tohto kúta domu dotvárali rohová pohovka, pohodlné stoličky a mäkké svetlo.

Piecku si kúpili ako predčasný vianočný darček na oslavu toho, že ich sídlo *Somerby* na seba konečne začalo zarábať – hoci len nepatrne. Prenajímali ho na svadby, natáčania filmov a niekedy aj na kurzy varenia.

Fenella zošpúlila pery. „To je trochu silné vyhlásenie. Priznávam, niekedy je náročné vychádzať s nimi a tešila som sa, že tento rok spolu nestrávime sviatky, ale...” Pokrčila plecom. „Uznávam, priatelia, ktorí ich pozvali, chytili nejaký nepríjemný vírus a to môže byť v ich veku dosť nebezpečné.”

„Je to nepríjemné aj v mladšom veku,” zahundral Rupert. „Upozornila si ich, že budeme mať návštevu?”

„Áno, ale s takýmto veľkým domom sa nemôžeme vyhovárať, že nemáme voľnú izbu. Neprežradila som im však, že Sarah zavolala len o čosi skôr ako tvoja mama. Vraví, že dvojčkám sa práve prerezávajú zuby a prežívajú náročné obdobie. Pýtala sa, či naše pozvanie pre ňu a Huga stále platí.”

„A ty si, dúfam, odvetila, že, samozrejme, áno!”

Fenella prikývla. „Ako inak?” Hryzla si do pery. „Som si istá, že budeme mať krásne Vianoce, len... dúfala som, že si aj oddýchneme – iba my dvaja, naše dievčatá, Sarah a Hugo s dvojčatami a tiež Gideon so Zoe, ktorí vždy pomáhajú s varením. Predstavovala som si, ako sa všetci uvelebíme v obývačke, budeme popíjať varené víno a pritom hádzať šupky z mandarínok a orechové škrupiny do ohňa.”

„Vieš, že Zoe je tehotná, takže ona piť určite nebude,” podotkol Rupert.”

„Veď rozumieš, ako som to myslela,” odvrkla Fenella zachmúrene.

Rupert prikývol. „A viem aj to, ako veľmi si sa na to tešila, miláčik. Veď ja tiež. Chystal som sa konečne poraziť Huga v pokri alebo aspoň položiť svoj život pri pokuse o víťazstvo.”

„To predsa ešte stále môžeš, či nie?”

Rupert potriasol hlavou. „To sotva. Rodičia ma určite donútia namiesto toho hrať bridge, nič iné ich počas Vianoc nebaví. No mne sa nechce a aj tak som už zabudol pravidlá.“

„Nedokážem si predstaviť, ako tvoji rodičia znesú detský plač,“ starostila sa Fenella. „Ubytujem Sarah, Huga a bábätká v novomanželskom apartmáne a budem dúfať, že to vašich nebude príliš rušiť. Je tam dosť miesta pre celú rodinu, môžu sa tam pohodlne rozložiť a robiť hluk.“

Rupert súhlasne prikývol. „Na druhej strane, dve plačúce bábätká majú aj svoje výhody. Aspoň sa rodičia prestanú vyzvedať, kedy sa začneme snažiť o „syna a dediča“ a nebudú ťa obviňovať, že zatiaľ žiadneho nemáme.“

Fenella sa radšej zdržala komentára a opýtala sa: „Ozaj, kde sú vlastne dievčatá?“

„Upratujú poličky v komore. Glory sa teší, že na sviatky príde krstná Zoe.“

Fenella sa usmiala. Staršia dcéra Glory mala päť a výborne dokázala zabaviť mladšiu sestru Cymbeline, ktorú prezývali Simmy.

Občas to skôr vyzeralo, že ju poriadne diriguje. V komore bola skrinka, v ktorej skladovali rôzne kuchynské riady. Vybrať celý jej obsah a potom všetko uložiť naspäť bolo obľúbenou činnosťou dievčatiek.

„Ak sa pekne hrajú, pôjdem upratať Ružovú izbu, aby bola pripravená pre tvojich rodičov. Zatiaľ je v nej len hromada haraburdia.“

„Naozaj sa ti chce? Zlatko, vyzeráš dosť unavene,“ poznamenal Rupert, keď sa pozornejšie zadíval na manželku.

„Je deň pred Štedrým večerom. Samozrejme, že som unavená!“ odsekla Fenella. „Navyše som popri tom všetkom musela ešte aj skontrolovať, či je Geraldov dom prichystaný pre hostí.“ Zamračila sa. „Pôvodne som si myslela, že nebude problém dohliadnuť na jeho nájomcov, kým je Gerald odcestovaný, no mýlila som sa. Bolo síce upratané, no musela som dať do vázy čerstvé kvety, priniesť fľašu vína a naaranžovať košíček na uvítanie. Gerald je starý držgroš. Za tie ceny, ktoré si účtuje, by si mohol aspoň na Vianoce dať viac záležať.“

Rupert sa tváril, akoby presne vedel, o čo ide. „Ty si dnes akási podráždená, lebo zvyčajne ťa tieto veci baví. Je ti vari nevoľno? Mal by som zbehnúť po čokoládu pre prípad núdze?“ spýtal sa.

Fenella nemala v úmysle prezradiť Rupertovi, čo už dlhšie tajila, ale rozhodla sa, že tentoraz nemá na výber.

„Vlastne, Rupert... už dlhšie mi je nevoľno.“ Stisla pery, veľavravne sa na neho zadívala a dúfala, že mu to nemusí bližšie vysvetľovať.

„Vari si tehotná?“ vyhrkol Rupert.

Fenella prikývla a sledovala, ako sa na tvári jej manžela vystriedalo niekoľko výrazov. Ak chcela byť úprimná, nebola si celkom istá, či je pripravená na ďalšie dieťa, to však aj tak nič nemenilo na fakte, že bábätko bolo na ceste.

„Ešte som len na začiatku,“ povedala.

„Vieš to istotne? Spravila si si test?“

„Nie. Obaja sme mali toľko práce, že som si ho nestihla kúpiť. Teraz sa tým však nezaoberajme. Možno to bude tým predvianočným stresom. Och, už naozaj musím ísť upratať. Pripravil by si dievčatám niečo pod

zub? V rúre sú zemiaky v šupke. Mohol by si k nim naservírovať pečenú fazuľu a syr. To im veľmi chutí.“

Cestou z kuchyne Fenella hrýzlo svedomie za to, že k Rupertovi nebola úprimná. V skutočnosti si kúpila test, no ešte sa k tomu nedostala, presnejšie – ešte na to nenašla odvalu.

Fenella vyšla na poschodie a zo skrinky vytiahla kôpku čistej posteľnej bielizne a uteráky. Potom si vzdychla a vstúpila do miestnosti, kam odkladali všetky zbytočnosti – do Ružovej izby. Z postele pozbierala kôpky oblečenia a naphala ich do skrine. Svokra bude určite lamentovať, že nemá dosť priestoru na zavesenie šiat, no vrelo dúfala, že si vystačí so zásuvkami v komode.

Zrazu jej zavibroval mobil. Volala Zoe. Fenella sa posadila na posteľ. Srdce jej bilo až v krku. Obávala sa, že priateľka jej telefonuje, aby zrušila návštevu.

„Ahoj, Zoe!“ povedala skôr, než kamarátka stihla otvoriť ústa. „Tak rada ťa počujem! Chcela som ti zavolať, že na poslednú chvíľu sa trochu zmenili plány. Na sviatky sa k nám pridajú aj Rupertovi rodičia. Pamätáš si ich? Lord a Lady Gainsbourough... Stretli ste sa, keď sa narodila Glory a prišli ste sem do Somerby na súťaž vo varení.“ Fenella sa zo všetkých síl snažila, aby v jej hlase nebolo cítiť, že to celé považuje za absolútnu katastrofu.

„Jasne, že si spomínam a rozhodne som nezabudla ani na tú kuchársku súťaž,“ odvetila sucho Zoe, ktorá okamžite prekukla Fenellino predstierané nadšenie.

„Ako by som aj mohla – za daných okolností. Práve tam som spoznala Gideona. Povedala by som, že tá súťaž nesie priamu zodpovednosť za situáciu, v ktorej sa momentálne nachádzam.“

Fenella sa zasmiala. Kuchárska súťaž v Somerby bola síce zábavná, no nesmierne stresujúca. Zoe patrila k favoritom a Gideon bol najnekompromisnejší porotca. Síce nevyhrala, no zato si získala Gideonovo srdce.

„Ani som sa nespýtala, ako sa máš,“ pokračovala Fenella. „Dúfam, že mi nevoláš preto, aby si zrušila návštevu. Spolieham sa na vás, že nedovoliť, aby som cez tieto sviatky prišla o zdravý rozum.“

„A tiež tak trochu dúfaš, že navaríme, však?“ doberala si ju Zoe.

„Čítaš mi myšlienky,“ priznala Fenella, „ale iba ak sa vám bude chcieť.“ Zoe totiž varila fantasticky a v kútku duše Fenella rákala s jej pomocou.

„Samozrejme, áno — rada ukuchtím štvorchodové menu, a nie, neplánujem zrušiť naše plány, no potrebujem ťa požiadať o láskavosť.“

Keď sa Fenella uistila, že priatelia, na ktorých sa tak tešila, určite prídu, uvoľnila sa. „Urobím pre teba čokoľvek,“ sľúbila veľkoryso.

„Celé je to Gideonova chyba. Má nového francúzskeho kolegu, ktorý s ním pracuje a nedostane sa na Vianoce domov. Má len dvadsaťjeden rokov a pripadalo nám sebecké nechať ho cez sviatky osamote, tak mu Gideon navrhol, aby trávil Vianoce s nami. Viem, že sme sa ťa na to mali najprv opýtať, ale Gideon predpokladal, že sa u vás určite nájde voľná izba.“

Jeden Francúz navyše pripadal Fenelle ako nič oproti jej svokrovcovi.

„Jasné, že môže prísť – žiaden problém! A Gideon má pravdu, u nás sa vždy nájde miesto. Koniec-koncov, ešte stále máme k dispozícii aj domček pre hostí. Čo by to bolo za vianočného ducha, keby sme neprichýlili tých, čo to potrebujú?“ Fenella si zhlboka vzdychla. „Inak by som nemala na krku dvoch najnáročnejších hostí na svete.“

„To ma naozaj mrzí!“ poľutovala ju Zoe. „Obávam sa však, že ten mladík tiež nie je len tak hocikto. Gideon vraví, že pochádza zo šľachtickej rodiny a žije na zámku. Jeho otec vlastní svetoznáme vinárstvo.“

Fenella to odrazu nevidela až tak ružovo. „Božemôj, celkom si ma zneistila.“

„Ale no tak, veď aj ty bývaš v obrovskom dome, ktorý by sa dal označiť ako zámok, keby stál vo Francúzsku.“

„No je len sčasti zrekonštruovaný! Namyslený Francúz nad ním určite ohrne nos.“

„Nevyzerá ako snob, inak by ho Gideon nikdy nepozval.“

Trkotali ešte niekoľko minút. Dohodli sa, čo si Gideon a Zoe prinesú a potom sa rozlúčili. Fenella zložila a rozhliadla sa okolo seba. Uvedomila si, že ešte neustlala posteľ a svetlo v Ružovej izbe je priveľmi tlmené. Svokrovci totiž obľubovali stowattové žiarovky. Bohužiaľ, Fenella mala v zásobe iba slabšie, takže musela odniekiaľ priniesť ďalšie dve lampy, aby bolo v spálni dosť svetla. Bola v pokušení nainštalovať sem reflektory, ktoré používajú fotografi. Matne si pamätala, že ich majú kdesi odložené z posledného natáčania. Aspoň by tí dvaja dostali príučku!

Okrem toho, teraz musí vymyslieť, kde ubytuje toho Francúza. Odrazu jej do očí vhrkli slzy, čo bolo jasným

dôkazom toho, že s najväčšou pravdepodobnosťou čaká dieťaťko. Za normálnych okolností by ju takéto drobnosti len tak nerozhodili.

Keď sa vrátila do kuchyne, Rupert vyzeral náramne spokojne. Dievčatá práve večerali, no pečené zemiaky s fazuľou mávali pomerne často – čo teda nemohol byť dôvod jeho samofúbeho výrazu.

„Fenella, zachránil som situáciu!“ vyhlásil víťazoslávne.

„Naozaj?“ usmiala sa zmätene. Nechápala, ako by mohol čokoľvek zachrániť. Iba ak by sa mu podarilo presvedčiť jeho rodičov, aby strávili Vianoce v peknom hoteli.

„Zohnal som pestúňku, ktorá sa cez sviatky postará o všetky deti.“

Fenella klesla na stoličku a zahľadela sa na fľašu vína na stole. Uvažovala, či by si ešte mohla dopriať pohárik alebo nie. „Ako sa ti to podarilo?“ vytisla zo seba.

Keď jej Rupert všetko rozpovedal, jej neistota ešte vzrástla. Pestúňka, ktorú spomínal, bola dcéra ich priateľov. Meggie bola sympatická a krásna, no veľmi hanblivá.

„Tento rok má tráviť Vianoce u otca a úprimne – neznáša to tam,“ vysvetlil jej Rupert. „A keďže jej kráľovsky zaplatím, uprednostnila nás pred svojím lakomým otcom, ktorý jej nikdy nič nedá,“ povedal triumfálne.

„Mám rada Meggie,“ zapojila sa Glory a vopchala si fazuľu do úst.

„Aj ja,“ pridala sa Simmy, ktorá ako zvyčajne napodobňovala staršiu sestru.

„V tom prípade je to skvelá správa. Som si istá, že s Meggie sa výborne zabavíte,“ vyhlásila Fenella, ktorá si v skutočnosti myslela, že vďaka Rupertovi má teraz na krku ďalšiu osobu. No keďže vedela, ako veľmi sa snažil uľahčiť jej to, Fenella nemohla jeho návrh odmietnuť. „A kedy príde?“

„Zajtra hneď po obede. Práve včas, aby nás odbremenila.“

„Fenellu a Ruperta poznáš,“ povedala Meggina mama Amanda, keď viezla dcéru do Somerby. „Sú to milí ľudia. A Rupert je naozaj veľkorysý.“

Meggie sa usmiala nad maminým staromódnym slovníkom. „Práve preto sa dal otec tak ľahko presvedčiť. Ale máš pravdu – Vianoce v Somerby budú omnoho lepšie ako sviatky u otca, navyše s Ignatiou.“

„S Iguanou,“ uškrnula sa mama. Tak nazývala ex-manželovu mladšiu milenkú, odkedy ju kvôli nej opustil.

„Skôr s modlivkou, ktorá mi vždy vyhadzuje na oči, že som tučná,“ vystrúhala Meggie grimasu.

„Srdiečko, iba ti závidí tvoje krivky, pretože sú skutočné, kým ona je plná silikónu,“ upokojila ju mama rýchlo a vrhla na ňu znepokojený pohľad. „Si krásna, inteligentná mladá žena s nádhernou pľeťou...“

„Viem, že nie som obézna! Ale Iguánka hovorí – teda aspoň mi to veľavýznamne naznačuje – že keby som

schudla, istotne by som si našla priateľa. Určite by mi povedala, tak ako aj pri poslednej návšteve, že ak dievča v prvom ročníku na vysokej ešte nemá frajera, niečo nie je v poriadku.“ Odmlčala sa a pred očami sa jej vynorila tá ponižujúca konverzácia. „Je to jej spôsob, ako mi oznámiť, že mám nadváhu a nulové spoločenské zručnosti.“

„Si len príliš plachá...“

Meggie si vzdychla. „Ale zato mi to ide s deťmi, čo je jediný dôvod, prečo ma Iguánka toleruje. Využíva ma, aby som jej s nimi pomohla. Takže je vlastne jedno, či strávim Vianoce u otca alebo v Somerby. Fenella s Rupertom mi za opatrovanie aspoň zaplatia.“

„Zlatko, si si istá, že to zvládneš? Keď som volala s Rupertom kvôli drevu na kúrenie, spomenul, že na sviatky k nim prídu rodičia a priatelia s dvojičkami, ktorým sa prerézavajú zuby. Veľmi sa potešil, keď som mu navrhla...“

Meggie potľapkala mamu po kolene. „To je v poriadku. A ďakujem, že si to otcovi vysvetlila namiesto mňa.“

„Znie to hrozne, že si užiješ viac zábavy ako pestúnka než na návšteve u vlastného otca,“ vzdychla si.

„Isteže, najradšej by som bola cez sviatky s tebou a Jimom,“ povedala Meggie. „Ale takto mi aspoň otec nemôže vyčítať, že nezarábam, keď sa vyskytne príležitosť. Občas mám dokonca pocit, že zabudol, kde bývame, a keďže nešoférujem, naše stretnutia sú čím ďalej, tým zriedkavejšie,“ hlesla potichu.

„Veď ja viem, zlatko. No ja sa vždy nesmierne teším, keď si doma a Petal ťa tiež zbožňuje...“

„Je to moja nevlastná sestra a strašne chutné bábätko. Tiež ju milujem!“

Mama sa na ňu usmiala a pri najbližšom ukazovateli zabočila.

„Ozaj, otec ešte podotkol, že peniaze by si mohla použiť na zálohu do autoškoly.“

„Aké pozorné od neho, že mi ešte aj poradí, ako mám minúť výplatu,“ pokrútila hlavou Meggie. „V podstate, aj tak som ich chcela použiť na tento kurz.“

„Je to lakomec,“ prehodila mama. „Odjakživa rád komandoval ľudí a časom sa to ešte zhoršilo.“

V aute zavládlo ticho, ktoré napokon prerušila Amanda. „Mimochodom ešte povedal, že aspoň na Silvestra ťa očakávajú...“

„Aby som im postrážila deti?“ spozornela Meggie.

„Vraj plánujú veľkú párty...“ odvetila mama.

„Čiže namiesto babysittingu budem vypomáhať ako obsluha,“ zhrnula to Meggie. V tom prípade by radšej uprednostnila stráženie detí. Milovala svojich nevlastných súrodencov, čo bolo obojstranné. Páčilo sa jej, že deti ešte neposudzujú ostatných tak, ako to robia dospelí. Jej macocha každému neúnavne zdôrazňovala, že Meggie nie je jej dcéra a nenápadne naznačovala, že mala len desať rokov, keď sa Meggie narodila.

Mama s dcérou opäť zmlkli.

„Myslím, že toto je ich príjazdová cesta,“ ukázala Meggie. „Stačí, ak ma vysadiš priamo tu. Je tam už toľko áut, že by si musela cúvať až na hlavnú cestu.“

Meggie prešla po širokom štrkovom chodníku k impozantnému sídlu, ktoré Rupert s Fenellou postupne rekonštruovali. Stálo na kopci týčiacom sa nad okolitou

vidieckou krajinou, ktorá bola ponorená do bledého zimného oparu, no stále vyzerala úchvatne. Sídlo pochádzalo z čias kráľovnej Anny, ale postupne sa k nemu pristavovali rôzne časti. Tieto zásahy neprispeli k elegancii budovy, no dodávali jej priateľský nádych a to najpodstatnejšie – veľa priestoru.

Keď k nej dorazila, začudovala sa, že ju na prahu čakala celá rodina, aby ju privítala.

„Dúfam, že ťa náš uvítací výbor nevyplašil,“ pozdravila ju Fenella a pobožkala na líce. „Zbadali sme ťa z horného okna a deti sa za tebou rozbehli.“

„A ja som práve vychádzal z kuchyne, keď otvárali vchodové dvere,“ povedal Rupert a vzal jej kufor. „Ďakujeme, že si prišla. Nedokážeš si ani predstaviť, akí sme ti vďační.“

„Zdá sa mi to ako celá večnosť, odkedy som ťa naposledy videla,“ dodala Fenella. „Študuješ v prvom ročníku na univerzite, však? Páni, želala by som si, aby som v tvojom veku vyzerala aspoň spolovice tak dobre ako ty. Môj život sa točil v špirále večierkov a večného spánkového deficitu. Ale ty priam žiariš.“

„Nuž, to bude tým, že ja nie som veľmi spoločenský typ,“ usmiala sa Meggie, no vnútri zápasila s nervozitou. Naposledy navštívila Somerby pred niekoľkými rokmi. Pamätala si, že vtedy sa tu tmolilo množstvo psov, no teraz nevidela ani jedného – akosi jej chýbali.

„Kde sú psy?“ poobzerala sa.

Fenella posmutnela. „Naša stará dobrá Bessie skonal pred niekoľkými mesiacmi. Teraz nemáme žiadne zvieratá.“ Oči sa jej zaleskli. Rýchlo zatlieskala. „Podme, dievčatá. Ukážeme Meggie jej izbu.“